

eller — som vi hørte i gaar fra Ministerbordet — forend Ministeriet selv, som det synes, har noget Kjendskab til, nogen Forestilling om denne Fællesforfatnings Indhold og Besskaffenhed. Jeg vilde altsaa finde det betænkligt, og kan ikke overtale mig til at forlænge denne trykkende og lammende Tilstand ved at nægte min Stemme til de foreliggende Folkethingsbeslutninger. Jeg mener, at det vilde være uforsvarligt; saaledes som Udfigten staaer for os, at ville i saa Henseende trække nogen Bærel paa Fremtiden.

Saaledes staaer altsaa kun den tredie Bei tilbage, at slutte sig til Folkethingets Beslutninger, slutte sig til dem i deres Heelhed, hvor lidet tilfredsstillende de end kunne forekomme. I den Henseende maa jeg ganske tiltræde hvad der under Sagens 1ste Behandling er blevet yttret af min høitagtede Collega (Madvig), at baade den Form, der er foreslaaet under Nr. 2 for Sammensætningen af den Forsamling, der skulde have at vedtage Fællesforfatningen, kan føre til meget betænkkelige Misligheder, og at den Rettighed, som under Nr. 1 er forbeholdt den danske Rigsdag, nemlig, at den skulde være bekendt med Fællesforfatningen, førend Grundlovsbestemmelserne skulde træde i Kraft, er noget meget lidet, noget saa lidet, at jeg meget vel kan tænke mig, at flere af Rigsdagens Medlemmer maae finde stor Betænkkelighed ved at gaae ind derpaa. Derimod tilstaaer jeg, at jeg finder det vanskeliggere at forklare, hvorfor Regjeringen ikke kan overtale sig til at gaae ind derpaa, thi det synes dog klart, at, saafremt den fremtidige Fællesforfatning ikke kommer frem i en Skikkelse, der er aldeles fjendtlig mod Grundlovens Indhold og Aand, vil den daværende Rigsdag kunne finde mange grundede Indvendinger mod Fællesforfatningen og dog finde sig opfordret til at holde fast ved den Beslutning, der engang er tagen igjennem 2 forudgaaede Rigsdage. Men ikke desto mindre, naar jeg betænker, hvormeget det har kostet at bringe dette Resultat tilveie, hvor mangfoldige Forsøg der er gjort i det andet Thing, igjennem hvormange Slag og Vendinger, igjennem hvormange Krumninger og Bugtninger denne Sag har maattet arbejde sig frem, — da vilde jeg finde det meget

ilbe betænkt, om man ikke nu sluttede sig til disse foreliggende Beslutninger i deres Heelhed, dersom man ved at foretage Forandringer i dem eller ved en deelvis Antagelse vilde foranledige, at Sagen atter gik tilbage til det andet Thing, om man vilde bortgive den Styrke, der ligger deri, at dog omsider begge Thing have faaet fast Fod og have sluttet sig om eet og samme Forslag.

Jeg skal altsaa i Genhold hertil ubetinget tilraade de Bestemmelser, der ere vedtagne i Folkethinget, og jeg skal ikke gaae dybere ind i denne Forhandling. Efter den Stilling, hvori Ministeriet er traadt til sine Erklæringer og Tilsgagn, kan det vanskeligt undgaaes, selv med Dpoffrelse og den bedste Bestræbelse, at denne Forhandling faaer en høist ubehagelig Charakter, og, naar derved Intet kan opnaaes, mener jeg, at det er ønskeligt, at Saadant undgaaes. Jeg skal altsaa kun tillade mig at opfordre de Herrer Medlemmer, der i det Væsentlige betragte Sagen fra det samme Synspunct som jeg, til ikke at betænke sig paa, selv om det maatte skee med Selvopoffrelse, at gaae ind paa de foreliggende Folkethingsbeslutninger.

Krabbe: Det har altid forekommet mig naturligt og retfærdigt, ligesom det ogsaa er en i vor hele politiske Udvikling begrundet Berettigelse, at Fællesforfatningen blev vedtagen af en fra Monarchiets forskjellige Dele sammensat Forsamling; thi efter min Formening kan ingen Velsignelse følge en Forfatning, som er fremgaaet uden Folkets Medvirkning. Men herimod indvendes der, at det er en Umulighed, deels paa Grund af de politiske Forhold, og deels, fordi Stemningen i Holfteen og den tydske Deel af Slesvig er decideret imod en fælles constitutionel Forfatning med Danmark, som ikke er baseret paa, hvad man der kalder Rigeberettigelse, og at derfor ingen Enighed vilde kunne tilveiebringes, idet man vilde gjøre den Paaastand gjældende fra den tydske Side, som vilde være i Minoriteten i en saadan Forsamling, at Forfatningen var dem paatvungen af den danske Majoritet. De Hindringer, som skulde ligge i de politiske Forhold, ere ikke nærmere antydede, og jeg kjender dem ikke. Jeg veed ikke, om derved menes, at en saadan